

Decenniumdoelen 2017 Huidevettersstraat 165 1000 Brussel 0474/25 48 80	Voorstel tot resolutie Ter bestrijding van de armoede
---	--

Dames en Heren,

In de aanloop naar 10 juni 2007 kon iedereen vaststellen dat de meeste politieke partijen armoedebestrijding met stip hadden opgenomen in hun programma. Dit is de eerste keer dat armoedebestrijding in een verkiezingsperiode aandacht kreeg.

De verhoogde gevoeligheid voor armoede heeft vele vaders en moeders. Twee willen we hier benoemen. Het nooit aflatende werk van de armoedeverenigingen en sociale bewegingen is cruciaal geweest. De campagne Decenniumdoelen 2017 “Geef armoede geen kans” heeft een belangrijke voorzet gegeven. Maar naast de inzet van deze bewegingen staan de schrille cijfers. De armoedecijfers staan in schril contrast met alle andere cijfers over het welvarende België. En deze confrontatie maakt duidelijk dat armoede meer dan ooit op de agenda moet staan.

De armoederapporten zijn duidelijk:

Volgens de Europese armoedelijn leefde in 2004 ruim 15% van de Belgische bevolking in armoede of bestaansonzekerheid. Bij die Europese armoedelijn beschouwt men als arm al wie minder heeft dan 60% van het nationale mediaan gestandaardiseerde beschikbare inkomen. De wettelijke armoedegrens – het leefloon – ligt in ons land een heel stuk onder deze Europese armoedegrens.

Meer mensen moeten een beroep doen op het OCMW voor hun inkomen via een bijstanduitkering of via activering. Tegenover 2003 zijn er vandaag bijna 9% meer mensen die het recht op maatschappelijke integratie krijgen of in een tewerkstellingsmaatregel tegen een leefloon zitten.

Meer mensen moeten aanschuiven voor een voedselpakket. In één van de rijkste landen ter wereld zou dit eigenlijk niet meer mogen bestaan. Het fenomeen neemt echter toe. In 2003 waren het 100.000 mensen, in 2006 bijna 107.000 mensen.

Kind en Gezin meet in Vlaanderen al vele jaren hoeveel kinderen er worden geboren in gezinnen in armoede. Van 2003 tot 2005 steeg het aantal kinderen dat in arme gezinnen is geboren, zowel in absolute als in relatieve cijfers. In 2005 zijn 3.739 kinderen geboren in arme gezinnen. Dit is bijna 6% van het totale aantal geboortes.

In het Jaarboek 2006 lezen we dat personen van Marokkaanse en Turkse herkomst voor meer dan 50% getroffen zijn door armoede.

Het Centrum voor Sociaal Beleid kwam begin dit jaar uit met een vergelijkend rapport. Het armoederisico is in België meer dan in andere vergelijkbare landen geconcentreerd bij uitkeringstrekkers. Gezinnen wiens inkomen hoofdzakelijk uit een sociale uitkering bestaat, alsook

gepensioneerden en 65-plussers zijn sterk achteruit gegaan tegenover die landen. Het relatieve armoederisico voor deze gezinnen is in België veel hoger dan in andere landen.

Dit laatste rapport plaats de inkomensproblematiek sterk op de voorgrond. 10 jaar geleden bood onze sociale zekerheid en onze bijstandsregeling nog een zekere vorm van bescherming tegen armoede. Vandaag is dit niet meer zo. Om boven de armoederisicodrempel uit te komen moeten de laagste uitkeringen met ongeveer 20% verhoogd worden. Dan denken we aan het leefloon en de laagste werkloosheidsuitkeringen. Maar ook de laagste invaliditeitsuitkeringen liggen onder de drempel. De minimum pensioenen bereiken net de armoederisicodrempel. En we weten allen dat dit nog steeds bijzonder laag is.

De voorbije federale regering heeft ten aanzien van het inkomen van mensen die leven in armoede enkele stappen gezet. Welke waren deze?

- Er kwam tijdens de voorbije 4 jaar in drie schijfjes een gefaseerde verhoging van het leefloon met 6%. Zo is er sinds 2000 10% bijgekomen.
- Er kwamen meer kansen op (tijdelijke) sociale werkgelegenheid voor de activering van mensen met een leefloon.
- Voor de oudste gepensioneerden met minstens 15 jaar op pensioen kwam er een beperkte welvaartsverhoging.
- Er was een substantiële verhoging van de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO).
- Voor zelfstandigen was er een verdere verbetering van de sociale bescherming, vooral betreffende pensioen.
- De kinderbijslag voor kinderen in eenoudergezinnen is met 20 euro verhoogd.

We vergeten dan nog stappen rond de maximumfactuur, het OMNIO-statuuat, de schoolpremie, enzovoort.

Verskillende verhogingen zijn niet meer geweest dan een vorm van welvaartsvastheid. Een welvaartsvastheid op een bijzonder laag niveau. De studie van het CSB toont aan dat onze sociale zekerheid en onze bijstandsregeling er op achteruit hinkt.

Deze resolutie wil de federale regering oproepen om een sterk engagement te tonen ten aanzien van armoedebestrijding. Om absolute voorrang te geven aan een beleid waarbij (het risico op) armoede en bestaansonzekerheid doorgedreven aandacht krijgen.

Deze resolutie legt vooral de nadruk op de inkomensverbetering van de zwakste groepen in onze samenleving.

We weten dat armoede multi dimensioneel is, en dat het inkomen maar één aspect is binnen het armoedeverhaal. Inkomen is echter centraal omdat alle andere vormen van armoede en sociale uitsluiting er samenvallen. Inkomen is het kruispunt van uitsluiting. Een (zeer) laag inkomen is aanleiding voor vormen van uitsluiting zoals slechte huisvesting, slechte gezondheid, lage scholing, ... Tegelijkertijd is het een gevolg van vormen van uitsluiting als langdurige werkloosheid, slechte gezondheid, lage scholing, ... Wie zich geen zorgen meer moet maken over zijn financiën, heeft dan ook meer mogelijkheden om te werken aan de andere aspecten van uitsluiting.

De resolutie stelt een dubbele inhaaloperatie voor. Enerzijds het welvaartsvast maken van zowel de inkomens uit sociale zekerheid (inclusief de pensioenen) als de inkomens uit bijstand. Anderzijds moeten deze inkomens minstens de armoederisicodrempel bereiken en overschrijden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Kamer

- a. rekening houdend met het armoedebeleid in de drie gewesten;
- b. overwegende dat 15% van de Belgische bevolking onder de armoederisicodrempel leeft;
- c. overwegende dat de armoede in België blijft stijgen;
- d. overwegende dat armoedebestrijding op verschillende fronten moet gevoerd worden;
- e. overwegende dat een (zeer) laag inkomen een belangrijke oorzaak is van armoede;
- f. overwegende dat de meeste uitkeringen uit sociale zekerheid, pensioenen inbegrepen, en bijstandsuitkeringen onder de armoederisicodrempel liggen;
- g. overwegende dat deze uitkeringen een beperkte welvaartsvastheid kennen;
- h. overwegende dat de federale regering met betrekking tot het inkomen de voornaamste actor is;

Vraagt de federale regering:

1. een inhaaltraject uit te tekenen en uit te voeren om de uitkeringen uit sociale zekerheid en de bijstandsuitkeringen stelselmatig te verhogen tot minstens de Europese armoederisicodrempel is bereikt en dit binnen twee legislaturen;
2. de welvaartsvastheid van de uitkeringen uit sociale zekerheid en de bijstandsuitkeringen te verzekeren door deze te koppelen aan de loonindex;

15 oktober 2007